

Proludium Operis

Pf. I. 6.
Job 23. 10.

Practica sa-
cerdotalis in
Martyribus.

alii legi, ac voluntari cupio. Vel etiam in gradibus, quemadmodum & in viis, possunt opera intelligi ex sacra Scripturæ a su frequentissimo. Pf. I. 6. Novit Dominus viam iustorum. Job 23. 10. Ipse vero scit viam meam. Unde S. Gregor. lib. 22. c. 14. Quasi per singulos gradus suos librum pronunciat, qui perceperisse se ejus scientiam, non per verba tantummodo, sed etiam per opera demonstrat. Profecto Jobus, & Ecclesiæ Martyres abundè probarunt, se divina sacrarum Scripturarum scientia fuisse bene satis imbutos, dum nihil præterierunt eorum, quæ in divinis litteris scripta sunt, quod opere Martyrii egregio non complerent. Ita ut quemadmodum gradus singuli sua humi relinquent impressa vestigia, sic etiam in singulis sacrae Scripturae gradibus rectè à Jovo, sanctificare Martyribus factorum resolvent laudes.

100 Quid tandem? Et quasi Principi offeram illum. Est planè Martyribus sacra omnis Pagina quasi libellus supplex continens ipsorum encomia lingue proprio obsignata, quem Deo Principi, Christo videlicet Martyrum capiti, & bonorum omnium largitorum offerunt in gratiarum actionem. Hebraicè effertur: *Velut Ducem appropinquare faciam eum*: id est ad illum accedam tanquam ad Ducem. Omne enim quod offerimus in manibus tenemus. Venient ergo ad judicium Principi librum offerre, est verba præceptorum illius in actione tenui: inquit S. Gregorius. Martyres Ducem ipsorum Christum sibi appropinquarent, dum ad illius imitationem ex carnificati, & mortui sunt in Dei causa. Sic sacram Scripturam præ manibus tenere dicuntur, cum opere compleant quæ de Justorum perfectionibus à Prophetis sunt prænunciata. Sic Christum Scripturarum divinarum principium, & finem, summam, & compendium in se ipsis per Martyrium expriment perfectissimè. Ut enim eleganter S. Ephrem fer. de S. Ephrem: *Ipsi in uno crucifixi signaculo, Christum in quasi legis loco omnibus praescripserunt.* Lege Philo. Carpa. ad illud Cant. 5. 13. *Labia ejus labio distillans myrram primam.* Ubi per labia accipit sacram Scripturam stillantem SS. Martyrum passiones, & neces, mortisque victorias.

C A P. VIII.

Ipsi Martyres, vel nobis tacentibus, loquuntur per tot ora, quo vulnera.

Cant. 4. 4.
Turres Ecclæsæ Mar-

101 Hoc in primis efficere contendo illis Canticorum verbis c. 4. 4. Sicut turris David collum tuum quæ adificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Ut enim supra monui, solent Martyres vocitari à Patribus, Turres Ecclesæ; turres divinae Civitatis: ut qui struturæ spiritualis munimine insignes, in propugnacula esse possint, & in instruclissimum armamentarium, in quo Ecclesia arma sibi reposita habeat, & ibidem quodam modo sibi vires comparat. Sic, præter alios, S. Gregorius Nysenus fer. 2. de 40. Martyribus: *Turres divinae Civitatis: qui omnem tormentorum panum, atque contumeliam, omnes terrores ingruentes, omnem minarum vim, tanquam puerilem quandam amentiam deridebant perinde ac si non corpora verberibus præberent, sed*

corporum umbras. Sed quid erit, hujusmodi turres ædificatas esse cum propugnaculis? In Hebreo veci, propugnaculis, respondet vox thalpioth, composita ex thel, id est tumultus, cumulus, acervus, altitudines, elevationes, & ex piot, id est ora. Unde nonnulli apud Genebrardum versunt: *quaæ adificata est ad acervum orum. Efferri etiam poterit: ad altitudines, elevationes, seu tumulums in his turris orum.* Planè tumulus aliquid sonat magnificum, & excellum, funebre, & sepulchrale ad Martyrum spectans neces: sepulchra, sive portiū trophya gloria, in quibus coacervatum apparent tot ora, quo vulnera: tot lingue, quo Martyrum divexata membra: tot vocum instrumenta, quo gladii, quo enses. Unde R. David in lib. Radicum lithothioph legit, & transfert: *Quæ adificata est cum excisis seu elevatis linguarum similitudinibus.* Fortè quia Davidicæ illius turris lapides superiores erant excisi ad orum, seu linguarum similitudinem. Cui interpretationi fulcimento esse poterit ipsa natura atque conditio colli, cum quo Martyres componuntur. De quo eleganter Nyssenus hom. 7. S. Nyss. in Cantica. *Habet collum supra membræ carnea exsimium quiddam. Nam in arteria parte superiori vocis est officina, in qua universa instrumenta voci formande idoneæ preparata sunt, per qua sonus editur arteria vel spiritus ex ino prodeuntis unde agitata. Vides jam in fidei Martyribus vere Ecclesiæ collis præexcelsis, vocis officinam: universa ad vocum efformationem instrumenta opportuna, ora, linguas. Quid enim sunt aliud Martyrii instrumenta? Quid vulnerata, & discruciatæ corpora? Quid plaga, quid crux ebuliens! Vi plane Spiritus divini, cuius ipsis Martyres, immo & ipsorum corpora, habitaculum sunt, sonus editur multiplex, voces personant grandes, divina adest suadela, quæ non verbis, sed virtutibus loquitur, nec mulcet aures distinctionis politæ sono, atque dulcedine, sed cor vibrat, & attollit in cælum. Tot illi ora habent, quo vulnera, quibus & Dei, & sui ipsorum glorias evulgant, Tyrannorum impunitatem accusant; nosque ad pietatem provocant.*

102 Pro illis, mille clypei pendent ex ea, effert S. Ambro. in Pf. 118. fer. 4. propè ini-

s. Ambr. titum: *Mille ostia pendent in ea.* Putaverim Mille ostia dici ipsa Martyrum vulnera. Ostium enim, in his tur-

ribus. rebus, hoc duci ab hostiis, seu hostiis, id est fe-

rire, vel feriri, obseruat non male Pavius Ju-

rifconsultus apud Briffonium lib. 1. fol. 20.

Et Christi vulnera appellantur à Patribus ostia. Vide S. Augu. tract. 120. in Joan. & lib. 15.

de Civi. cap. 26. Rupertum lib. 3. in lib. Regum

c. 10. & nostrum Pradum to. 2. in Ezech. fol.

368. Potest etiam dici ostium ab ore, ut notat

Math. Prisc. Perotus apud Matthiam Martinum in Martini,

s. Ambr. suo Lexicone, verbo ostium. Ab os (ait ille)

fit ostium, per quod ingredimur vel domum, vel clamans

alium quemcumque locum. Mille igitur ostia Martyrum

valent in Martyribus, verè Ecclesiæ turri-

bus: quo vulnera ab hostibus inflicta in

fidei Christianæ odiu, tot apparent ora, &

linguæ. Ut enim admodum præclarè S. Lau-

s. Justini

Justinia, lib. de casto connubio Verbi & ani-

mæ cap. 8. Cuncta Beatisimorum Martyrum

vulnera vincula, carcères, aculeorum crucia-

tus, lampadum adiunctiones, membrorum seclio-

nes, excoriations, persecutions, verbera, op-

probria

Cap. VIII.

Vides ut ora appellat injectas Martyrii pla- **Tot Chrys.**
gas? Vides ut vulnera pro Christo accepta dilaudant
fonos edant, & clamores undique? Vides tot **oris, quo-**
sunt tribu-
nra. esse in Martyribus ora, quo vulnera; ut Dei
magnalia resonent quoquoeverus? Verè Mart-
tyres, **Turris David**, quæ ædificata est cum
acervo orium, & linguarum similitudinibus;
Refert deinde Prudentius versu 825. dissecta
Romano lingua, adhuc illi effandi facultatem non defuisse.

Romanus also corde suspirans diu **Prudent.**
Gemitu querelam traxit, & sic orsus est:
Christum loquenti lingua nunquam defuit:
Nec verba quæras quo regantur organo,
Cum prædicatur ipse verborum Doctor.

Habes loquentem Christi laudes, cujus amputata lingua; ipsamori inficta plaga, multarum ad instar linguarum erat: immo totus ille extitit ora, totus lingua: dum totus vulneratus. Simile quid refert Sigibertus Gem- **Sigibert;**
blacensis cenobita in sua Chronographia an- **Martyres**
no Domini 530. In Africa (inquit) quidam **excisis lin-**
orthodoxi Episcopi linguis sibi excisis radicibus tur aduersus ab Vuandalis, postmodum clare loquendo miraculo fuere. Compone illa linguis sibi excisis, cum præjecta translatione: *que adificata est cum excisis linguarum similitudinibus.* Ora utique Martyribus reppenderet sublimiori ratione; dum ore clauso, manibus, id est operibus loquacissimis, & linguis edunt magnas, & multiplices.

103 Verum enim vero, quid loquantur, expendamus oportet paulò accuratius. Primò, Dei laudes evulgant, & Christi magnalia de- prædicant. Audi Mediolanensem Antifititem Ambrosium lib. 2. de Jacob, & vita beata c. 11. ad rei nostræ confirmationem splendi- dè tractantem fortissimi Machabæi perpeñi- nem, lingue præsertim amputationem ex Tyranni Antiochi decreto 1. Macha. 7. Martyris perfornam induens sic loquitur Ambro- sius. *Ecce aperni os meum, laxavi linguam meam, abscede linguam: sed non abstendes constantiam, non viriutem auferes, non rationem obliterabis, non eripes testimonium veritatis, non eripes cordis clamorem.* Si lingua amputatur, sanguis clamabit, & dicetur tibi: *Vox sanguinis fratris tui clamat ad me, &c. Quid verba damus. Loquaciora sunt vulnera: et si vulnera tegantur, et si abscondatur cicatrix, non absconditur fides: nec tamen plaudas, quid auferendo linguam, confessio- nem laudis eripes.* Satis jā Deum sermone laudavi, nunc passione laudemus. Quid dicit potuit elegantius! Vel clangues etiam Martyres, vocalissimi sunt ad Dei laudes: sanguis clamat: clamant cicatrices, quanumvis sub terræ vicibus, & maris voragine deli- fiant. Esto Deum verbis prædictent, ma- jori prædicant facundiæ a cruciamentis, ac vulneribus ipsis in Dei causa generose exantlati, quibus loquacius nihil.

104 Conferat Vates Christianissimus, & antiquissimus Prudentius ante annos 1200. qui in suo περὶ φωνῶν, sive de Coronis, commen- dans strenuissimi Martyris Romani constan- tiam inter acerbissimos Martyrū cruciatus, ita cecinit:

Martyr fluentem fatur inter sanguinem: **Martyrum**
Grates tibi, ô Prefecte, magnas habeo, **Vulnera se-**
Quod multa pandens ora, jam Christum **timoniam;**
loqueri; **Ipso** sanguinis profluvi, quasi divinissi- **fortitudin;**
mo eloqui, & disertissimo testimonio & fumum **irrefraga-**
fidem, & Dei magnalia evulgarant pugiles **bile.**
Hic sapienter acmodum Caffiodorus lib. 3. variarum Epis. 10. Vulnera, opinio insuperabilit, sine assertore præconium, pro- pria lingua virtutis, que licet ad præsens periculum ingerant, reliquum tamē vita tem- pus exornant. Eget enim astipulatoribus cor- pus illæsum, queat alios, qui visa divulgent:

P. Ildeph. de Flores de Agone.

de fortitudine probata non ambigitur, quæ talis testimonio comprobatur. Quod in Martyres cedit potissimum.

*Ad Gal.
6. 17.
S. Chrys.*

106 Expendens S. Chrysostomus illa Apostoli verba ad Galatas 6. 17. De cetero nemo mihi molestus sit: ego enim stigmata Domini Iesu in corpore meo porto: ita loquitur præclarissime: Sua vulnera jaſtat, neque fecus, quæ solent milites vexilliferi, hic exultat, vulnera circumferens. Sed quam ob causam hoc dicit? Quovis sermone, quavis, inquit, voce clarius per hæc me purgo. Hac namquid ratione turba sublimiorum emitunt, aduersus eos, qui mibi contradicunt. Etenim, si quis militem videret ex acie cruentatum prodiſſe, innumeris vulneribus fauicium; num posset illum ignaviae, proditionisque dammare, argumenta fortitudinis in ipso corpore gestantem? De me quoque igitur, inquit, similiter judecate. Nihil dici potuit pro nostro instituto elegantius. Sunt enim Martyrum plagæ, & cicatrices, vulnera, & afflictiones propter Christum suscepitæ, loquacissimæ, & linguis, & summae laudes, quibus suam ipsi testantur pietatem; & agnoscuntur esse fidelissimi Christi servi, milites strenuissimi, vexilliferi, & capitanei.

*107 Intentis oculis meditabatur dulciloquus Bernardus Ser. 61. in Cantica, Crucifixi Jesu vulnera, verè petrae foramina; intuebatur Christum in Serpente ex sonoro aere clare increpante præsignatum; atque in his prorupit clamores: *Quid ni videam per foramen? clamat clavis, clamat vulnus, quod verè Deus sit in Christo mundum reconcilians sibi.* Fateor multa te vidisse: vulnera, & sub*

*109 Quartò, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per-Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

*108 Tertiò, sunt hæc Martyrum voces, di- vina quædam suadela, quæ nos vehementer ad pietatem accidunt, & infestant. Sic putat S. Ambrosius Ser. 76. de Natali SS. Martynum. *Melius docemus factio, quam voce. Sancti Martyres eti voce tacent, factorum virtute nos edocent: eti lingua silent, Martyrii passione persuadent, &c.* Subtextit paulò inferius: *Constat Santos Martyres plus passio- ne docere, quam voce: quamquam ipsam passio sine voce non sit. Similiter S. Leo Papa set- de laud, atque exemplo Martyrum, & S. Cyprianus lib. de duplice Martyrio. Movent qui-**

*Clamant
Christi
vulnera.
S. Bern.*

*Martyrum
vulnera no-
bis divina
suadela.
S. Ambr.*

S. Leo.

dem efficacius animos pervia SS. Martyrum exempla, quæ verba: vulnera pro Christiana religione suscepta altius cordibus imprimitur, quæ cuiusvis dictionis sonus. Im- dixerim, efficaciora esse Martyrum exempla, quæ ipsa æternæ Beatitudinis præmia. Et Efficiencia, cùm Christus suos adhortaretur fide- Martyrums exempla, cùm aere, cùm aera- les ad Martyrū tolerantiam: Beati, aiebat, quæna præmia. persicte, cùm malexerint vobis homines, & per- secuti vos fuerint, &c. Matt. 5. 11. Rem ad Matt. 5. 11. eò arduam, atque difficultem, ut eis per- suaderet, Beatorum præmia ob oculos propo- nit: Gaudere, & exultare, quoniam merces ve- fissa copiosa est in cælis. Quis non crederet, tanti præmii intuitu, & spe vehementer insti- gari fideles ad piæ vitæ labores subeundos; juvari plurimum ad exorbendos Martyrū cruciatus, crucis, neces? Adhuc tamen inspe- tor cordium Deus, quasi eos torpentes cer- neret, & languentes, acriores admoveat fi- mulos, videlicet exempla Martyrum antiquorum, qui multa pro vera religione persepsi- sunt: Sic enim persecuti sunt Prophetas, qui fuerunt ante eos. Ad quæ verba Glossa quæ- dam apud S. Thomam in Catena, cui Glossa Glossa ordinaria, Remigius, Cajetus, & alii asso- nant: Non solum, inquit, præmo, sed etiam exemplo, eos ad patientiam provocat. Quasi ad persuadendum non tam efficax sit præ- cium, quæ Martyrum exemplum.

*110 Quartu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

*111 Tertiu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

*112 Quatu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

*113 Quatu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

*114 Quatu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

*115 Quatu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

*116 Quatu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

*117 Quatu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

*118 Quatu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

*119 Quatu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos incu- sensu Deus dixit ad Cain fratricidam Gen. 4. 15. *Vox sanguinis fratris tui (verè Martyris) clamat ad me de terra.* Et D. Paulus ad Hebr. 11. 4. *Abel defunctus adhuc loquitur.* 11. 4. *Quia licet pro pietate cæsus, ejus tamen fides, innocentia, & Martyrium, quasi adhuc recens celebratur, & fratrem, similesque particidas incusat, & perstringit, atque à divina iustitia eorum ultionem expoſtulat, nec non impietatis, Idololatriæ, & Hærefis extermi- nium. Qua etiam ratione scribitur de SS. Martyrum animis Apo. 6. 10. & clama- Apoc. 6. 10. bant voce magna dicentes: *Usquequò Domine, sanctus, & verus, non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra.* Ex zelo utique non tam vindictæ, clamat multiplex Martyrii instrumentum: clamat cicatrices: clamat seſtiones membrorum, clamat reliqua excrucientorum genera. Quid verò clamant? Clamat non folium Dei laudes, sed ipsorum etiam Martyrum glorias, fidem, spem, charitatem, patientiam, fortitudinem, animi robur, &c. Tot illis ora, quot vulnera. *Habet Sanctorum sanguis suam vocem:* rectè clamat Sanctus Chrysostomus. tom. 3. Ser. in Juventinum, & Maximum MM.**

120 Quatu, istiusmodi Martyrum clavæ vocalissima mores eò spectant, ut impios Tyrannos per- Martyrum terrefaciant, incusat, perstringant. In quo vulnera Ty- rannos